

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyně JUDr. Naděždy Treschlové a JUDr. Hany Kadaňové v právní věci žalobců: **a) Ing. J. R., b) V. R.**, oba zastoupeni Mgr. Jiřím Špotem, advokátem, se sídlem Wagnerovo náměstí 1541, Beroun, proti žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**, se sídlem Mariánské náměstí 2, Praha 1, za účasti osoby zúčastněné na řízení: **AMO, spol. s r.o.**, se sídlem Zívrova 1606/16, Praha 6, IČ: 496 88 022, zastoupena Mgr. Lindou Faměrovou, advokátkou, se sídlem U Stanice 11/4, Praha 6, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 1. 2015, sp.zn. S-MHMP 1423275/2014/SUP/Hn/Lo, č.j. MHMP 125006/2015,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoba zúčastněná na řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

- [1] Žalobci se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhali přezkoumání a zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 1. 2015, sp.zn. S-MHMP 1423275/2014/SUP/Hn/Lo, č.j. MHMP 125006/2015 (dále též „napadené rozhodnutí“), kterým bylo k odvolání žalobců změněno rozhodnutí Úřadu městská část Praha 17, odboru výstavby ze dne 11. 8. 2014, č.j. ÚMČP17 020493/2013/VYS/Še, kterým bylo k žádosti osoby zúčastněné na

řízení povolena stavba nazvaná „Skupinová zástavba Praha 6 – Řepy“ na pozemcích parc.č. X, k.ú. Řepy (dále též „stavební povolení“).

- [2] Žalobci v podané žalobě namítali, že stavební povolení bylo vydáno v rozporu s ustanovením § 68 a 69 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů. Namítli, že nebyl udělen souhlas se stavební činností ani umístěním stavby podle ustanovení § 68 odst. 4 písm. b) (ochranná pásma), ani podle ustanovení § 69 odst. 3 písm. b) (bezpečnostní pásma). Uvedli, že ze skutečnosti, že nebyl udělen souhlas s umístěním stavby pro dokumentaci předloženou ve stavebním řízení, usuzují na to, že nebyl udělen ani ve vyjádřeních pro dokumentaci předloženou v územním řízení. Uvedli, že skutečnost, že souhlas udělen nebyl, vyplývá z vyjádření společnosti Pražská plynárenská Distribuce, a.s. ze dne 30. 7. 2013, č.j. 2469/H5/OSDS/2013, a ze dne 21. 8. 2013, č.j. 2617/Voz/OSDS/2013. Namítali, že o udělení souhlasu s umístěním není nikde v textu těchto vyjádření ani zmínky a udělení souhlasu se stavební činností je vázáno podmínkami, přičemž ve stavebním povolení není nikde stavebník zavázán podmínkami, které jsou uvedeny v obou vyjádřeních. Uvedli, že stejný postup nastal i ve stavebním povolení vodních děl, které vydal Úřad městské části Praha 17, Odbor životního prostředí a dopravy dne 10. 2. 2014, pod č.j. ÚMČP17 001583/2014/ŽPD/Zar, a kde zároveň nebyli jako účastník vodoprávního řízení vzati v úvahu majitelé sousedních pozemků, což jsou žalobci.
- [3] Žalobci dále namítali, že ve stavebním povolení není zohledněno ohrožení stavby oplocení vlastníků pozemku parc.č. X, k.ú. Řepy, kterými jsou právě žalobci. Uvedli, že v projektové dokumentaci není uvedeno, jakým způsobem bude zajištěna jáma proti sesunutí, neboť oplocení je umístěno ve svahu a za oplocením směrem do pozemku parc.č. X je pozemek dále ve svahu. Dále uvedli, že způsob, jakým je opěrná zeď navržena, je z technického hlediska nerealizovatelný, z čehož vyplývá, že k provedení opěrné zdi dojde s vlivem na sousední pozemek, poškozením oplocení a ve svém důsledku i ke stavbě na cizím pozemku, neboť i stavba základové konstrukce se s největší pravděpodobností dostane do pozemku parc.č. X, stejně tak, jako to bylo v projektové dokumentaci pro územní řízení. Dále uvedli, že nikde v územním řízení není zmínka o souhlasu vlastníka sousedního pozemku k umístění stavby na cizím pozemku, územní rozhodnutí tak bylo vydáno v rozporu se zákonem č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů.
- [4] Závěrem žaloby žalobci namítali nicotnost napadeného rozhodnutí ve smyslu ustanovení § 77 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Uvedli, že stavební úřad vydal stavební povolení mimo jiné v rozporu s ustanovením § 3 správního řádu, aniž byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a žalovaný pochybil, když takové rozhodnutí potvrdil.
- [5] Z uvedených důvodů proto žalobci navrhli, aby soud zrušil jak napadené rozhodnutí, tak rozhodnutí prvostupňové (stavební povolení).
- [6] Žalovaný v písemném vyjádření k podané žalobě navrhl její zamítnutí. K námitce ohledně chybějících souhlasů podle energetického zákona uvedl, že požadavek ustanovení § 110 odst. 2 písm. e) stavebního zákona byl splněn právě předložením předmětných vyjádření společnosti Pražská plynárenská distribuce, a.s. ze dne 30. 7. 2013 a ze dne 21. 8. 2013. V obou vyjádřeních tato společnost sdělila, že pro vydání souhlasného stanovení ke

stavební činnosti v blízkosti plynárenských zařízení podle ustanovení § 68 odst. 4 písm. b) energetického zákona je nutné dodržet uvedené požadavky. Z toho dle žalovaného vyplývá, že Pražská plynárenská Distribuce, a.s. souhlas s prováděním prací v ochranném pásmu včetně konkrétních podmínek neuděluje předem, ale uděluje ho na základě písemného oznámení stavebníka, a to min. 14 dní před vlastním zahájením stavební činnosti. Jedná se tak o vztah mezi stavebníkem a touto společností. Dále žalovaný uvedl, že tato společnost byla účastníkem stavebního řízení a nepožadovala, aby podmínky stanovené v jejím vyjádření byly zapracovány do podmínek rozhodnutí. Dále žalovaný upozornil na to, že v rozsudku ze dne 9. 11. 2011, č.j. 9 As 52/2011-159, vyslovil Nejvyšší správní soud právní názor ve věci námitek účastníků řízení uplatňovaných nad rámec oprávnění zakotveného v ustanovení § 114 odst. 1 stavebního zákona, pokud neobsahují průkaz přímé dotčenosti stavebního záměru do vlastnických práv k pozemku nebo stavbě. Dle názoru žalovaného jsou tyto námitky žalobců takovým případem, jelikož žalobci netvrdí a neprokazují, jak se jimi namítaný „nedostatek“ podkladů rozhodnutí přímo dotýká vlastnických práv k jejich pozemku či stavbě. K námitce do vodoprávního řízení žalovaný uvedl, že toto řízení bylo samostatným řízením, které bylo ukončeno rozhodnutím, které není napadeno touto žalobou.

- [7] Žalovaný dále k námitce týkající se ohrožení stavby oplocení žalobce uvedl, že žalobci tuto námitku formulovali jako novou skutečnost, kterou neuplatnili jako odvolací důvod pro stavební povolení. Uvedl, že z podkladů připojených stavebníkem k žádosti o stavební povolení vyplývá, že stavba opěrné zdi je navržena autorizovaným inženýrem činným ve výstavbě pro statiku a dynamiku staveb. Dále uvedl, že stavebním úřadem nebyla na pozemku parc.č. X, k.ú. Řepy ve vlastnictví žalobců povolena stavba oplocení. Uvedl také, že s námitkou, že opěrná zeď bude zasahovat do sousedního pozemku, se vypořádal žalovaný v rozhodnutí ze dne 12. 11. 2012, č.j. S-MHMP 1068027/2012/OST/No, kterým předmětnou stavbu, včetně napojení na veřejnou dopravní a technickou infrastrukturu, umístil. V tomto rozhodnutí žalovaný odůvodnil, z čeho posoudil, že opěrná zeď nebude zasahovat do pozemku žalobce.
- [8] K námitce nicotnosti žalovaný uvedl, že, pokud by uplatňovali žalobci námitku nicotnosti podle ustanovení § 77 odst. 2 správního řádu, je třeba ji doložit vyslovením nicotnosti soudem, které však žalobci k podané žalobě nepřipojili.
- [9] K žalobě se dále vyjádřila osoba zúčastněná na řízení a navrhla její zamítnutí. Úvodem odkázala na usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 10. 2008, č.j. 8 As 47/2005-86, dle něhož soudní řád správní je svojí povahou „obrannou“ normou, nikoli normou „kontrolní“.
- [10] K námitce ohledně porušení energetického zákona uvedla, že stavební zákon jednoznačně stanovuje, že žadatel o stavební povolení má doložit pouze stanovisko k možnosti a způsobu napojení nebo k podmínkám dotčených ochranných pásem, nikoliv náležitosti podle ustanovení § 68 a § 69 energetického zákona. Osoba zúčastněná na řízení toto v rámci stavebního povolení doložila. K vyjádření společnosti Pražská plynárenská Distribuce, a.s. osoba zúčastněná na řízení uvedla, že tato vyjádření naprosto vyhovují dikci dotčeného ustanovení stavebního zákona a především jsou konformní se standardní praxí této společnosti. Pro potvrzení osoba zúčastněná na řízení předložila přípis společnosti Pražská teplerenská Distribuce, a.s. ze dne 1. 4. 2015 a dále zápisy o předání staveniště ze dne 9. 3. 2015, 18. 3. 2015 a 21. 10. 2014, kdy společnost Pražská teplerenská

Distribuce, a.s. tyto dokumenty označuje jako písemné souhlasy podle ustanovení § 68 odst. 4 písm. b) a § 69 odst. 3 písm. b) energetického zákona.

- [11] K námitce ohledně ohrožení stavby oplocení osoba zúčastněná na řízení uvedla, že se jedná o pouze subjektivní názor žalobců, přičemž chybí jakékoliv důkazní prostředky k prokázání jejich tvrzení. Uvedla, že předmětný argument již byl řešen v rámci řízení o územním rozhodnutí a byl vyhodnocen jako nedůvodný.
- [12] K námitce nicotnosti osoba zúčastněná na řízení uvedla, že tento vágní žalobní bod svědčí o šikanózním výkonu práva ze strany žalobců.
- [13] Z obsahu spisového materiálu předloženého žalovaným správním orgánem vyplynuly následující, pro rozhodnutí ve věci samé, podstatné skutečnosti:
- [14] Rozhodnutím Úřadu městské části Praha 17, odboru výstavby ze dne 11. 8. 2014, č.j. ÚMPČ17 020493/2013/VYS/Se, bylo k žádosti osoby zúčastněné na řízení vydáno stavební povolení ke stavbě nazvané „Skupinová zástavba Praha 6 – Řepy“ na pozemcích parc.č. X, k.ú. Řepy, a současně byly pro provedení stavby stanoveny podmínky.
- [15] Dne 27. 8. 2014 podali žalobci proti tomuto rozhodnutí odvolání, kde uvedli obdobné námitky jako v žalobě.
- [16] Žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 27. 1. 2015, sp.zn. S-MHMP 1423275/2014/SUP/Hn/Lo, č.j. MHMP 125006/2015, bylo stavební povolení změněno tak, že do výrokové části rozhodnutí v 1. odstavci byl doplněn ve věci příslušnosti správního orgánu text: „a dle ust. § 15 odst. 1 písm. c) stavebního zákona a ust. § 40 odst. 4 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů“, ve zbytku bylo stavební povolení potvrzeno.
- [17] V odůvodnění tohoto rozhodnutí žalovaný uvedl, že stavební úřad využil právní úpravy správního řádu (ustanovení § 140 odst. 1 ve spojení s ustanoveními § 6 odst. 2 a § 8 odst. 1 správního řádu) a ve věci staveb, ke kterým je místně a věcně příslušný spojil a následně ve společném řízení povolil soubor staveb, jako věcně příslušný obecní stavební úřad. Novou příjezdovou komunikaci včetně odvodnění a 6 odstavných a parkovacích stání, obratiště povolil jako speciální stavební úřad. Ve výroku stavebního povolení však stavební úřad příslušnost speciálního stavebního úřadu neuvedl, a proto v této části žalovaný stavební povolení změnil a ve zbytku jej potvrdil. Odvolací námitky žalobců, které však byli jiné, než následné žalobní námitky, žalovaný shledal nedůvodnými.
- [18] Podle ustanovení § 51 odst. 1 s. ř. s. může soud rozhodnout o věci samé bez jednání, jestliže to účastníci shodně navrhli nebo s tím souhlasí. Má se za to, že souhlas je udělen také tehdy, nevyjádří-li účastník do dvou týdnů od doručení výzvy předsedy senátu svůj nesouhlas s takovým projednáním věci; o tom musí být ve výzvě poučen.
- [19] Žalovaný s rozhodnutím o věci samé bez jednání souhlasil, žalobci se ve stanovené lhůtě nevyjádřili. Soud tedy postupoval podle ustanovení § 51 odst. 1 s. ř. s. a rozhodl o věci samé bez jednání.
- [20] Městský soud v Praze na základě žaloby, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně.

- [21] V daném případě je předmětem řízení přezkoumání rozhodnutí o povolení stavby nazvané „Skupinová zástavba Praha 6 – Řepy“ na pozemcích parc.č. X, vše v k.ú. Řepy. Jedná se o stavbu 4 řadových bytových domů o jedné bytové jednotce, 1 izolovaný bytový dům o jedné bytové jednotce a opěrnou gabionovou stěnu na jižní hranici s pozemkem parc.č. X, k.ú. Řepy, včetně přístupových schodišť a napojení na veřejnou dopravní a technickou infrastrukturu. Stavba obsahuje příjezdovou komunikaci s charakterem místní komunikace III. třídy pro smíšený provoz chodců a vozidel napojenou na místní komunikaci ul. N. F. II včetně obratiště, odvodnění pomocí uličních vpustí a přípojek, 6 podélných odstavných parkovacích stání a zpevněných ploch, opěrné gabionové stěny podél severní strany komunikace.
- [22] V prvním žalobním bodu žalobci namítali, že stavební povolení bylo vydáno v rozporu s ustanoveními § 68 a 69 energetického zákona, když společnost Pražská plynárenská Distribuce, a.s. neudělila stavebníkovi souhlas se stavební činností ani umístěním stavby v ochranném a bezpečnostním pásmu plynárenského zařízení.
- [23] Podle ustanovení § 68 odst. 4 písm. b) energetického zákona, pokud to technické a bezpečnostní podmínky umožňují a nedojde-li k ohrožení života, zdraví, bezpečnosti nebo majetku osob, fyzická či právnická osoba provozující příslušnou plynárenskou soustavu nebo přímý plynovod, těžební plynovod či plynovodní přípojku udělí písemný souhlas se stavební činností, umístěním staveb, neuvedených v písmenu a), zemními pracemi, zřizováním skládek a uskladňováním materiálu v ochranném pásmu; souhlas musí obsahovat podmínky, za kterých byl udělen.
- [24] Podle ustanovení § 69 odst. 3 písm. b) téhož zákona, pokud to technické a bezpečnostní podmínky umožňují a nedojde-li k ohrožení života, zdraví, bezpečnosti nebo zdraví osob, lze v bezpečnostním umístění stavbu, neuvedenou v písmenu a), pouze po předchozím písemném souhlasu fyzické nebo právnické osoby, která odpovídá za provoz příslušného plynového zařízení.
- [25] Podle ustanovení § 110 odst. 2 písm. e) stavebního zákona k žádosti stavebník připojí stanoviska vlastníků veřejné dopravní a technické infrastruktury k možnosti a způsobu napojení nebo k podmínkám dotčených ochranných a bezpečnostních pásem.
- [26] V daném případě soud nejprve uvádí, že veškeré námitky, ve kterých žalobci zmiňovali umístění stavby, nejsou v tomto soudním řízení relevantní, a to z toho důvodu, že je v nyní projednávané věci přezkoumáváno rozhodnutí ve věci stavebního povolení předmětné stavby. Stejně tak nejsou jakkoliv relevantní námitky žalobců týkající se stavebního povolení vodních děl, které vydal Úřad městské části Praha 17, Odbor životního prostředí a dopravy dne 10. 2. 2014, pod č.j. ÚMČP17 001583/2014/ŽPD/Zar, jelikož se jedná o jiné správní rozhodnutí, proti němuž nesměruje tato žaloba.
- [27] Z předloženého správního spisu je zřejmé, že stavebník k žádosti připojil 2 stanoviska společnosti Pražská plynárenská Distribuce, a.s., a to ze dne 30. 7. 2013, č.j. 2469/4h/OSDS/2013, a ze dne 21. 8. 2013, č.j. 2617/Voz/OSDS/2013. Předložením těchto stanovisek tak stavebník splnil svou povinnost, kterou mu ukládá ustanovení § 110 odst. 2 písm. e) stavebního zákona. Z obou těchto stanovisek vyplývá, že pro vydání souhlasného stanoviska ke stavební činnosti podle energetického zákona je nutné dodržet ve stanovisku uvedené požadavky. Z této skutečnosti dle názoru soudu vyplývá, že společnost Pražská plynárenská Distribuce, a.s. jako právnická osoba provozující příslušnou plynárenskou soustavu tento souhlas neuděluje do stavebního řízení předem, pouze stavebníkovi stanoví

ve svém stanovisku podmínky. Souhlas pak tato právnická osoba uděluje stavebníkovi na základě jeho písemného oznámení, a to min. 14 dní před zahájením stavební činnosti, o čemž svědčí i stavebníkem (osobou zúčastněnou na řízení) do soudního řízení předložené protokoly o předání staveniště ze dne 21. 10. 2014, 9. 3. 2015 a 18. 3. 2015, a rovněž vyjádření samotné společnosti Pražská plynárenská Distribuce, a.s. ze dne 1. 4. 2015, zn. OSDS/1138/2015, ve kterém stavebníkovi sdělila, že předmětná vyjádření zakládají podmíněčný souhlas se stavebními činnostmi v blízkosti plynárenských zařízení.

- [28] V daném případě je tak nepochybné, že co se týče udělení výslovného souhlasu podle energetického zákona, jedná o vztah mezi stavebníkem a příslušnou právnickou osobou provozující plynárenskou soustavu. Do stavebního řízení tak stavebník doložil vše potřebné v souladu se stavebním zákonem, před započítím samotné stavební činnosti mu pak společnost Pražská plynárenská Distribuce, a.s. udělila souhlas podle energetického zákona. V řízení tak bylo postupováno nejen v souladu se zavedenou praxí, ale především v souladu se zákonem.
- [29] Rovněž je třeba konstatovat, že absence podmínek ze stanovisek společnosti Pražská plynárenská Distribuce, a.s. ve výroku stavebního povolení, nemůže nijak založit nezákonnost tohoto rozhodnutí, a to z toho důvodu, že uvedená společnost nepožadovala, aby podmínky stanovené v jejích vyjádřeních byly zapracovány do podmínek rozhodnutí, když si sama tyto své podmínky kontrolovala, jak vyplývá ze stavebníkem předložených protokolů o předání staveniště. Stavebník tedy byl povinen podmínky stanovené ve vyjádřeních společnosti Pražská plynárenská Distribuce, a.s. splnit, jinak by nemohl dostat od této společnosti souhlas podle energetického zákona.
- [30] Nadto soud rovněž ve shodě s žalovaným nemůže pominout rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 11. 2011, č.j. 9 As 52/2011-159 (dostupný na: www.nssoud.cz), ve kterém se tento zabýval námitkami účastníků řízení uplatňovanými nad rámec oprávnění stanoveného v ustanovení § 114 odst. 1 stavebního zákona, pokud neobsahují průkaz přímé dotčenosti stavebního záměru do vlastnických práv k pozemku nebo stavbě. Z obsahu podané žaloby, jakož i z toho, že žalobci tuto námitku vznesli až v řízení před soudem a nenamítali ji již v podaném odvolání proti stavebnímu povolení, soud dospěl k závěru, že se v případě této námitky žalobců jedná právě o takový případ, jelikož žalobci v podané žalobě nijak netvrdili ani neprokázali, jak se jimi namítaný chybný podklad pro vydání rozhodnutí, který však ve skutečnosti vůbec takovým podkladem není, přímo dotýká jejich vlastnických práv. Jelikož v předmětném stavebním řízení bylo postupováno v souladu s příslušnými zákony, soud tak tuto žalobní námitku neshledal důvodnou.
- [31] V dalším žalobním bodu žalobci namítali, že ve stavebním povolení není řešeno ohrožení jejich stavby oplocení pozemku parc.č. X, k.ú. Řepy, když v projektové dokumentaci není uvedeno, jakým způsobem bude zajištěna jáma proti sesunutí, přičemž navržený způsob realizace opěrné zdi je z technického hlediska nerealizovatelný. Dále v tomto bodu namítali, že nikde v územním řízení není zmínka o souhlasu vlastníka sousedního pozemku k umístění stavby na cizím pozemku, územní rozhodnutí tak bylo vydáno v rozporu se stavebním zákonem.
- [32] Soud ani tuto námitku neshledal důvodnou, a to s ohledem na její obecnost a ničím nepodložená tvrzení, ale především s ohledem na ustanovení § 114 odst. 2 stavebního zákona, podle kterého k námitkám účastníků řízení, které byly nebo mohly být uplatněny

v územním řízení, při pořizování regulačního plánu nebo při vydání územního opatření o stavební uzávěře nebo územního opatření o asanaci území, se nepřihlíží.

- [33] V daném případě je totiž z námitky zřejmé, že míří do umístění části stavby, tj. opěrné zdi, když i samotní žalobci tuto námitku zakončili tak, že z toho důvodu považují územní rozhodnutí za vydané v rozporu se zákonem. Je tak zcela patrné, že v případě těchto námitek se jedná o námitky, které mohly být uplatněny v územním řízení. A nejen, že takto uplatněny být mohly, ale žalobci je rovněž v tomto řízení i uplatnili a žalovaný se jejich námitkou, že opěrná zeď bude zasahovat do sousedního pozemku, vypořádal v rozhodnutí ze dne 12. 11. 2012, č.j. S-MHMP 1068027/2012/OST/No, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobců proti rozhodnutí Úřadu městské části Praha 17 ze dne 4. 6. 2012, č.j. ÚMČP17 022859/2010/VYS/Ur/01, jímž bylo rozhodnuto o umístění předmětné stavby. V tomto svém rozhodnutí, které bylo následně přezkoumáno k žalobě žalobců Městským soudem v Praze pod sp.zn. 9A 15/2013, žalovaný odůvodnil, z jakých důvodů dospěl k závěru, že opěrná zeď nebude zasahovat do pozemku žalobců. Předmětné námitky tak byly řešeny již v rámci řízení o územním rozhodnutí. Jen pro přehled věci soud dodává, že rozsudkem ze dne 25. 5. 2016, č.j. 9A 15/2013-73, zdejší soud zamítl žalobu žalobců proti rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobců proti rozhodnutí o umístění stavby. Soud si na tento rozsudek dovoluje odkázat, a to především na tu část odůvodnění zabývající se obecností žalobních tvrzení (viz strany 9 a 10).
- [34] V duchu obecnosti této žalobní námitky pak jen soud dodává, že z pokladů založených ve správním spise vyplývá, že stavba opěrné zdi je navržena autorizovaným inženýrem činným ve výstavbě pro statiku a dynamiku staveb, přičemž soud nemá o jeho závěrech žádné důvodné pochybnosti.
- [35] V posledním žalobním bodu žalobci namítali nicotnost napadeného rozhodnutí podle ustanovení § 77 odst. 2 správního řádu.
- [36] Podle ustanovení § 77 odst. 2 tohoto zákona nicotné je dále rozhodnutí, které trpí vadami, jež je činí zjevně vnitřně rozporným nebo právně či fakticky neuskutečnitelným, anebo jinými vadami, pro něž je nelze vůbec považovat za rozhodnutí správního orgánu. Nicotnost z těchto důvodů vyslovuje soud podle soudního řádu správního.
- [37] V daném případě žalobci opět tuto námitku nijak nekonkretizovali, proto soud opětovně jen obecně konstatuje, že napadené rozhodnutí není zjevně vnitřně rozporné, je jak právně tak fakticky uskutečnitelné (vykonatelné), ani netrpí takovými vadami, pro něž je nelze vůbec považovat za rozhodnutí správního orgánu. Napadené rozhodnutí dle názoru soudu netrpí žádnými vadami, které by mohly vést k jeho nicotnosti a jako takové obstálo soudnímu přezkumu. Ani tuto žalobní námitku tak soud neshledal důvodnou.
- [38] Ze všech výše uvedených důvodů soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
- [39] Výrok II. o nákladech řízení je odůvodněn ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobci nebyli ve sporu úspěšní a žalovanému žádné náklady v řízení nevznikly.
- [40] Výrok III. je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 5 s.ř.s., když osobě zúčastněné na řízení soud neuložil žádnou povinnost v řízení, a proto jí náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 23. března 2018

JUDr. Ladislav Hejtmánek v. r.
předseda senátu